

Pýcha nedotknuteľnosti a pýcha urazenosti – 1.časť

Ked' som sa pýtala na pýchu nedotknuteľnosti, povedal si mi, že nedotknuteľnosť má v sebe v prvom rade veľmi veľa urážky v tom význame, že túto ľudskú bytosť, ktorú táto pýcha ovláda, si nemôže nikto dovoliť uraziť, nič jej povedať, na nič ju upozorňovať, nič jej hovoriť, lebo ona je nedotknuteľná.

Prosím o hlbšie vysvetlenie pýchy nedotknuteľnosti a pýchy urazenosti. Ako tieto pýchy ľudskú bytosť ovládajú, ako ich dokážeme rozoznať a ako ich môžeme rozpustiť do takej miery, aby nás prestali ovládať.

V diaľke vidím stáť ženu, ktorá má na sebe oblečené dlhé biele rúcho až po zem. Zlatisté vlasy má rozpustené a splývajú jej vo vlnách až k jej členkom. Hlavu má hrdo vztýčenú a krásnymi modrými, ale chladnými očami sa pozerá do diaľky za obzor.

Žena stojí uprostred rozkvitnutej lúky a okolo nej široko-d'aleko nič nie je. V ruke drží bič, ktorého rúčka je zo zlata. Dĺžka remeňa toho biča je spojená s jej vôľou. Ona pomocou toho biča, práve tým, že ním švihne, vytvorí okolo seba priestor, do ktorého potom nikto nemôže vstúpiť. Či vytvorí okolo seba kruh s priemerom 1 meter, 10 metrov, 100 metrov, 1 kilometer, 10 kilometrov, alebo stoviek kilometrov, je jej slobodné rozhodnutie. Podľa toho, aký veľký priestor chce okolo seba vytvoriť, tak najprv v svojich myšlienkach predĺži remeň zlatého biča a on to potom sám od seba vykoná.

Do toho priestoru, ktorý sa švihnutím biča vytvorí, nikto nemôže vstúpiť bez jej dovolenia. Vnímam, ako tej žene v bielom rúchu robí obrovský pôžitok tento priestor vytvárať a uvedomujem si, že má veľkú radosť z toho, že ho sama pre seba vytvorila.

Žena najprv vytvorila okolo seba malý priestor, okolo ktorého sa okamžite vytvorila veľmi vysoká energetická stena, neviditeľná ľudským očiam, ktorá však nedovolila druhým ľudským bytosťam, aby mohli k nej prísť bližšie. Tá žena sa tvári spokojne a veľmi sa jej páči, že tie druhé ľudské bytosti za tou energetickou stenou kľáčia na zemi a prosia ju o dovolenie, aby sa mohli k nej priblížiť a mohli sa dotknúť čo i len spodného okraja lemu na jej šatách.

Ale ona im to nedovolí.

Pozerá sa chladnými očami na tých ľudí, ktorí kľáčia na zemi za hranicou kruhu. Otočí sa v strede toho kruhu tak, aby stála tým ľudom chrbtom a švihne zlatým bičom a vtedy sa ten kruh zdvojnásobí a tie ľudské bytosti sa musia posunúť d'alej. Takto postupne ten kruh zväčšuje a stále ho zväčšuje až tak, že tých ľudí už prestane vidieť a prestane ich aj počuť. A vtedy sú jej prosby tých ľudských bytostí úplne ľahostajné a ukradnuté.

Ona si v tom priestore, ktorý si vytvorila, môže robiť všetko to, čo len ona sama chce.

Nikto jej nič nepovie, nikto jej nič nezakáže, nikto jej nič neprikáže a vôbec nikoho nemusí poslúchať. Stala sa neobmedzeným vládcom tohto priestoru, ktorý si sama pre seba vytvorila, a udeje sa v ňom len to, čo ona sama chce a čo ona sama bude chcieť.

Myslí si, že to tak zostane naveky.

Avšak práve v tom sa mýlila.

Ak sa nájde ďalšia ľudská bytosť, ktorá si sama o sebe myslí to isté, čo táto žena, a má v sebe dostatok odvahy, respektíve drzosti, aby si začala rovnakým spôsobom ten priestor okolo seba budovať, prenikne do jej kruhu svojím kruhom, a tak sa vytvorí energetický prienik, kde sa potom môže stať, že sa obidve tie ľudské bytosti stretnú.

Ten priestor, ktorý sa vytvoril prienikom kruhov, patrí rovnako tej žene, ako patrí aj tej druhej ľudskej bytosti. A práve takéto miesta, ak ich tá žena neodhalí, sa potom stávajú pre ňu zradné a veľmi zraniteľné, pretože v tom prieniku obidvoch kruhov sa stretáva jej pýcha nedotknuteľnosti s pýchou tej druhej ľudskej bytosti, ktorá si, rovnako ako tá žena v bielom rúchu, vytvorila svoj kruh pýchy. Ak tá druhá ľudská bytosť vytvorila svoj kruh energeticky rovnakou pýchou ako žena v bielom rúchu, nič sa nestane. Všetko zostane v poriadku a obidve pýchy nedotknuteľnosti kráčajú spolu ruka v ruke ako sestry.

Avšak ak tá druhá ľudská bytosť energetický kruh svojej pýchy vytvorila energiou inej pýchy, ako ho vytvorila žena v bielom rúchu, tak tie ľudské bytosti začnú medzi sebou bojovať.

A je to tak preto, že každá z tých pých ovládne tú svoju ľudskú bytosť, ktorá potom chce energeticky priestor toho prieniku získať sama pre seba, aby práve ten jej kruh bol celistvý.

Tie pýchy, práve tým, že jedna druhú podporujú a navzájom spolupracujú, tak ovládnu tú svoju ľudskú bytosť a ona potom verí, že je to len jej priestor a tá druhá ľudská bytosť, ktorá do jej kruhu vstupuje, je nejaký „votrelec“, a preto s ňou začne bojovať.

A v tomto prípade začne medzi tými ľudskými bytosťami prebiehať boj „kto z koho“.

Ak nie je súčasťou tej prvej ľudskej bytosti pokora, pýcha, z ktorej sa ten kruh vytvoril, exponenciálne narastá, pretože sa v tej ľudskej bytosti zrodí aj pýcha obeť z toho dôvodu, že si tá druhá ľudská bytosť dovolila vytvoriť svoj kruh v jej priestore.

Skutočnosť, že tá druhá ľudská bytosť si dovolila energeticky vstúpiť do jej kruhu nedotknuteľnosti, v nej vytvorí obrovský hnev. Ten hnev je tým väčší, čím väčšie neprijatie táto ľudská bytosť v sebe vytvorí. Práve energia toho neprijatia spolu s energiou hnevu zrodí v nej PÝCHU URAZENOSTI, čo si to tá druhá ľudská bytosť voči nej vlastne dovolila.

Vedzte, že každá jedna ľudská bytosť takéto kruhy pýchy okolo seba vytvára.

Pre každú ľudskú bytosť je dôležité práve to, z ktorej strany toho vytvoreného prieniku potom v svojom kruhu dokáže prejsť. Ak sa dokáže vzdať časti svojho kruhu, ktorý vytvoril ten prienik a prejde ním vo vnútri svojho kruhu, energeticky nevytvorí boj a energia pokory jej potom pomôže tú vzniknutú situáciu prijať.

Ak však trvá na tom, že sa musí pohybovať po obvode svojho kruhu, energeticky vstúpi do kruhu tej druhej ľudskej bytosti a ten boj začne vytvárať.

Ak by obidve ľudské bytosti prechádzali po výseku tohto prieniku z vnútornej časti svojho kruhu, tak sa energeticky nikdy nestretnú, neprepoja sa, a preto nezačnú medzi sebou bojovať.

Ak však obidve ľudské bytosti prechádzajú po vonkajšej strane výseku tohto prieniku, energeticky vstupujú do kruhu tej druhej ľudskej bytosti a vtedy začnú medzi sebou bojovať.

Tento boj je v tomto prípade veľmi prudký a silný, pretože je to boj „kto z koho“.

V tomto prípade si ľudské bytosti navzájom medzi sebou, ale aj samy v sebe, vytvárajú veľmi silné emócie a pocity zranení, krívd, poníženi, neodpusteni a pocitov vín a pýtajú sa samých seba, prečo si to tá druhá ľudská bytosť voči „mne“ vôbec dovolila.

Mnohokrát sa stane, že ľudská bytosť potom vôbec nevidí, že to v nej vytvorila energia pýchy urazenej hrdosti, ješitnosti, výnimočnosti a povýšenosti, ako si to vôbec tá druhá ľudská bytosť mohla voči nej dovoliť v jej priestore nedotknuteľnosti.

Práve energia tejto URAZENOSTI ľudskú bytosť potom preklopí do pýchy obeť, ktorá potom energeticky nedovolí, aby mohla a dokázala túto situáciu v svojom živote prijať a odpustiť, že sa vôbec stala.

Pokiaľ ľudská bytosť nedokáže vzniknutú situáciu PRIJAŤ a ODPUSTIŤ, že sa v jej živote udiala, vôbec sa energeticky nedokáže dostať do bodu, žeby vôbec začala uvažovať o tom, aby to tej druhej ľudskej bytosti ODPUSTILA.

Môžete si to predstaviť tak, že pýcha obete v tomto prípade akoby vytvorila dvojnásobnú bránu alebo dva zámky na jednej bráne, ktoré je potom potrebné otvoriť, aby energia milosti odpustenia mohla tú pýchu urazenosti rozpustiť.

Ľudská bytosť, ktorá sa ocitla v pozícii obete, v dôsledku svojej pýchy obete vôbec nedokáže vidieť, že potrebuje odpustiť nielen tej druhej ľudskej bytosti, ale aj tej samotnej situácii, že sa udiala, že vôbec v jej živote nastala. Pokiaľ neurobí obidve odpustenia, tak sa energia urazenosti, ktorú sama v sebe vytvorila, vôbec nerozpustí a stále zostáva jej súčasťou.

Túto energiu pýchy urazenosti chránia obidve pýchy, ktoré ju zrodili, čiže pýcha obete a rovnako aj pýcha nedotknuteľnosti. A nech sa tá ľudská bytosť potom preklolí do ktorejkoľvek z nich, vždy tú pýchu urazenosti v sebe zrodí. Platí to aj naopak, a to znamená, že pýcha urazenosti potom obidve tieto pýchy – čiže pýchu obete a pýchu nedotknuteľnosti, v ľudskej bytosti podporuje.

A toto je uzatvorený kruh.

Tento uzatvorený kruh týchto troch pých (pýchy nedotknuteľnosti, pýchy obete a pýchy urazenosti) môže rozpustiť POKORA, ak sa k nej ľudská bytosť dokáže vrátiť späť. Avšak v živote, v ktorom ľudská bytosť kombináciu týchto troch pých vytvorí, sa často stáva, že ich nedokáže rozpustiť, pretože práve pýcha nedotknuteľnosti jej bráni v tom, aby sa vrátila k pokore. Pýcha obete ju zaslepuje a ona v dôsledku energie pýchy urazenosti potom nedokáže vidieť, že práve pýcha obete jej bráni v tom, aby prijala tú situáciu a odpustila, že vstúpila do jej života.

Zároveň si však myslí, že práve tá druhá ľudská bytosť tú situáciu do jej života priniesla a tak to nedokáže prijať a ani jej to nedokáže odpustiť, avšak energeticky tú situáciu vytvorila ona sama. A práve preto nevidí, že v prvom rade potrebuje odpustiť sama sebe. V dôsledku pýchy obete, do ktorej sa preklópla a v ktorej potom energeticky tvorí, práve to neodpustenie a pocit viny akoby preniesla na tú druhú ľudskú bytosť, avšak energeticky je to stále len jej vec. A je to tak preto, že pýcha urazenosti energeticky ľudskú bytosť zastaví a ona potom zostane stáť v tej svojej urazenosti na mieste a vôbec nikam sa nedokáže pohnúť. Následne v nej pýcha urazenosti vytvorí zatrpknutosť a zatvrdenosť a ona stratí schopnosť odpúšťať.

Toto je uzatvorený kruh.

Energie, a to všetky energie, ktoré ste ako ľudská bytosť vytvorili, a to kedykoľvek v línii času svojho bytia, môžete zmeniť len VY SAMI. Nikto iný, žiadna iná ľudská bytosť, nemôže tieto vami vytvorené energie zmeniť alebo vás akýmkoľvek spôsobom oslobodiť, alebo zbaviť dôsledkov, ktoré ste týmito energiami vytvorili.

V súlade so Zákonom zachovania energie tieto energie zostávajú stále vašou súčasťou a len VY SAMI môžete tieto energie meniť a transformovať práve cez Prijatie, Súcit a Odpustenie opäť na energiu LÁSKY. Ako ľudské bytosti to však dokážete POCHOPIŤ až vtedy, keď opäť naplníte svoje srdce Láskou, Súcitom a Pokorou a potom to dokáže samé pre seba PRIJAŤ.

Až keď to dokážete samé pre seba prijať, potom to aj samé sebe ODPUSTÍTE.

Tu si uvedomte, že je potrebné, aby ste to dokázali prijať samy pre seba, nie pre tých druhých, lebo v prvom rade potrebujete odpustiť a začať vždy samy od seba, nie od tých druhých.

Potrebujete sa naučiť v tom Súciť, Lásky a Pokore PRIJÍMAŤ samých seba, pretože práve sebe samým to potrebujete v prvom rade ODPUSTIŤ.